

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/57/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612010135
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Bargel
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5612010135.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Adriany Gallovej, na verejnom zasadnutí konanom 31. júla 2012 prejednal odvolanie podané obžalovaným N. U. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/54/2012 z 1.6.2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného N. U. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Rastislav Bulava uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. (§ 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.) za skutok uvedený v bode 1/ rozsudku a zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. (§ 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.) za skutok uvedený v bode 2/ rozsudku okresného súdu. Za tieto trestné činy bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 104 mesiacov, pričom na výkon trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd obžalovanému zároveň uložil ambulantné ochranné protialkoholické liečenie.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný. V odvolaní uviedol: „Nenaháňal som chlapca s metrovým drevom, ani som mu nepovedal, že mu prijebem, ani predo mnou neskákal z okna, to je výmysel, ale na psychiatriu ma poslala s policajtom. Veľkú časť hádok vyvolávala ona sama, keď prišiel som domov, tak že zase som najebený, zase aký som T. kokot slepý. Všetky hádky vyvolávala ona, aby mohla volať policajtov, aby som mal čím viac zápisov na polícii. Po diskotékach chodila, vozili ju buď taxi alebo dakto, čo bol na diskotéke z Lehoty alebo Hrádku. Syna N. som neškrtil, len som mu povedal, aby mi dal aspoň na cigarety, tak povedal, že nemá a hodil mi kartičku. Tak som mu povedal, že neviem PIN, ale že on mi ho aj tak nepovie. Povedal som, že narába s mojimi financiami, že mu dám 30,- Eur na deň a dobre. Za toľko ani čižmy na nohy nenatiahnem a nie aby som ťa vozil a ešte aj robil. Povedala mi, že ak neprestanem, že zavolá policajtov, aby som išiel piť ďalej, ešte mi dala aj peniaze 5,- Eur papierových, 2,- Eur mince, 1,- Eur, 50-50 centov, to si pamätám. A zavolala policajtov a povedala, že som utiekol. Nadával som ale preto, že sa hodila a vždy bol pokazený stroj. Chlapca N. som po pálenku neposielal, posielal som ho len kúpiť cigarety a aby mi zobral do fľašky čapované pivo, lebo že ja nejdem, bo sa zase zataham a ráno idem do roboty. Ako uvádza, že sa ubránili, ja som ani neútočil na nich. Nikdy som nezaútočil, ako to uvádza, že sa ubránili. K tým čižmám, že som hádzal po nich, to nie je pravda, lebo ona mi ich z pece dávala dole, aby som ich mal ráno mokré, že si ich mám dať medzi radiátor, ale že mám kúriť do rána, aby mi vyschli, ale to bolo v zime a nie v septembri. Nadávala mi, aký som kokot T. vyjebaný slepý. S rozvodom bolo to celkom inak. Nevravel som, že ich vyhluším aj deti, ako to uvádza, že len ju alebo N., lebo N. nenávidím. Ku skutku 2/ to tak nebolo, vravel som, aby povedala pravdu a nie nezmysly, čo jej nahovoril poliš. Nevyhrážal som sa jej 5-krát. Vravel som, aby povedala, ako to bolo a nie nezmysly, čo jej nahovorili, ako má vypovedať. Ako uvádzam, posledný týždeň som chodil poriadne domov, veď robil so mnou aj syn D.. Ako som mohol to robiť, za čo by som mal výplatu. Nebála sa, lebo vedela, že im neurobím nič, ale bála sa, že už viem o jej vzťahu

s policajtom, tak že ide ku T., aby mala svedkov. Keď som ostal spať s W., aby ostal pri mne, vtedy bola spať u T., lebo chlapec nechcel ísť, chcel ostať pri mne. Hádky boli vždy, keď som pýtal na cigarety, len fajčíš, ale keď som povedal, že som zarobil 2 700, 2 500, 2 100 a kde dala tie peniaze, tak jej stručná a jednoduchá odpoveď (prejebala som ich). Áno, mal som vtedy výplatu. Bom som fakturovať a dal mi peniaze na príjmový výdavkový list. Priviezol ma syn N.. Nevykrikoval som, kde je tá piča vyjebaná, čo dala návrh na rozvod. Ale vravel som jej, prečo nepovedala pravdu, ako to vlastne bolo aj so skutkom č. 1, že to nie je vôbec pravda, čo to na mňa navravela, kto jej to tak poradil, keď ona si bola taká istá. Ty sa dozvieš, keď teba zatvoria a nás rozvedú, vybavím si také výživné, že sa z toho nespamätáš a budem tam pod mostom spávať, keď to vyjde, budem po kolenách po kostole chodiť. Nepovedal som, že ju zajebe, čo by som mal z toho, chcel som, aby povedala, ako to všetko bolo a nie nepravdu a výmysly. Povedal som, že pre kokotinu sedieť nepôjdem, ale nepovedal som, že si to odsedím a že keď to neurobím teraz, tak že potom to urobím, je to nezmysel vymyslený, to na mňa vedela, ako má vypovedať. N. syn povedal, aby sme sa nehádali, aby som išiel ku kámošom sa opiť. Ja som sa obul a že idem preč, ale ona vtedy povedala, drž ho, volám policajtov, držali ma na zemi a len N. N. peniaze, kým prídu policajti. Trestné oznámenie podávam: U. H.: porušovanie pravidiel policajtov, marenie úradného rozhodnutia, bitka policajtov ako mňa, narušovanie domovej slobody, nahováranie ex manželky na krivú výpoveď, sex. zneužívanie, vymáhanie peňazí. Dôkazy sú na polícii a u doktora J.. O. N.: mes. policajt: vydieranie, sexuálne zneužívanie, porušovanie pravidiel mest. policajta, nahováranie na krivú výpoveď, vymáhanie peňazí od ex manželky. J. U.: krivá výpoveď, podvádzanie ešte manžela, týranie, vydieranie, vyhrážanie, zatajovanie peňazí. J.: falšovanie úrad. papierov, rozvod, dom, znalec. posudok mám pri sebe, žaloba. Odvolávam sa v plnom rozsahu proti výroku o vine, treste a žiadam oslobodenie spod obžaloby zo skutku 1, 2.“

Odvolanie obžalovaný odôvodnil aj prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý uviedol nasledovné: „Čo sa týka skutku č. 1, pokiaľ vychádzame z výpovedí svedkyne J. U. a N. U., jednoznačne sa vyjadrili obaja a takmer identickým vetným spojením, že tieto jeho vyhrážky brali jedným uchom dnu, druhým von, zvykli si na ne. Pritom nikde z ich výpovedí nevyplýva, že by to bolo len na začiatku. Zodpovedá tomu aj fakt, keď J. U. doslova vo svojej výpovedi uvádza, že keď si s ním už nevedeli rady, zavolali na neho políciu. V tejto súvislosti ďalej poukazujeme na fakt, že tak bolo aj v prípade skutku č. 2, kedy bezprostredným motívom volania polície nebola obava, či vydieranie, ako je uvedené v obžalobe, ale tak, ako uviedla J. U., bolo to vtedy, keď sa doslova obžalovaný kľbčil na zemi so synom, a keď som ich nevedela dať od seba, zavolala som políciu. Práve z tohto dôvodu sme toho názoru, že v prípade ustálenia § 360 ods. 1 TZ neboli naplnené skutkové znaky trestného činu nebezpečného vyhrážania, čo podporuje aj výsledok znaleckého posudku PhDr. X. R. v spojení s jej výsluchom v prípravnom konaní a v nadväznosti aj na jej výsluch zo dňa 23.5.2012 na hlavnom pojednávaní. Záverom uvádza PhDr. R. nielen v posudku, ale aj vo svojich dvoch výpovediach, že sa zo strany J. U. jednalo o účelový charakter podania trestného oznámenia, ktorý spočíva v tom, že ho podala preto, že sa chcela zbaviť subjektívne popisovaného utrpenia od manžela, mať od neho pokoj, nebývať s ním v jednej domácnosti, nekontaktovať sa s ním a ako výslovne uvádza v rámci explorácie, nech ide bývať k materi. Samozrejme nechceme zľahčovať vypätosť situácie a konfliktnosť vzájomných medziľudských vzťahov, avšak sme toho názoru, že na riadne preukázanie skutku, a teda aj viny obžalovaného musia byť splnené všetky podmienky uvedené v predmetnom ustanovení Trestného zákona v § 360 ods. 1 TZ. Čo sa týka skutku č. 2, sme toho názoru, že je naozaj jednoznačne preukázané, že skutok tak, ako je popísaný v tomto bode, sa takýmto spôsobom nestal a nespáchal ho obžalovaný. Skutok je priamo vyvracajú nielen zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 9.9.2011 poškodenou U., ale aj jej výsluchom zo dňa 10.9.2011, výsluchom syna N. U. zo dňa 10.9.2011 a napokon aj prednesmi J. U. a syna N. na hlavnom pojednávaní dňa 23.5.2012. Poukazujem totiž na skutočnosť, že podľa vyjadrení J. U. a N. takto komponovaná vyhrážka v tomto vetnom spojení a s úmyslom obžalovaného pôsobiť na U. nebola nikdy vyrieknutá a ani inak prezentovaná. Pokiaľ obžaloba tvrdí, že obžalovaný mal povedať súvislé vetu vydierania, ktorú uvádza obžaloba pod bodom 2, tak táto sama o sebe vyvolá skutočne predstavu, že došlo ku skutku, ako ho predpokladá ods. 1 § 189 TZ. Pokiaľ však rekonštruujeme časové a priestorovovecné súvislosti, prichádzame na to, že predmetná veta nebola nikdy vyrieknutá, ba dokonca ani vtedy, ak by sme si ju naskladali z čiastkových vetných spojení uvádzaných J. U., synom N., a to či už v trestnom oznámení, následných výsluchoch alebo výpovedí na hlavnom pojednávaní. Takisto dávam do pozornosti súdu, že cieľ, ktorý chce páchatel v prípade takéhoto trestného činu dosiahnuť, musí byť adresovaný poškodenému, a tento ho takto musí vnímať. Zo žiadnej výpovede poškodenej U. nevyplýva skutočnosť, že má pociťovať takto prednesené vety v časovom rozmedzí min. 30 min. ako konanie, ktoré má smerovať k stiahnutiu obvinenia obžalovaného, sama vo svojej výpovedi uvádza,

že to pochopila tak, že to má dať do poriadku. Tu opätovne poukazujem na záver znaleckého posudku znalkyne R., ktorá vyslovene uvádza „účelnosť“ podania trestného oznámenia, keď ako účelové v tomto prípade považuje aj výpovede syna N. U., ktorý na hlavnom pojednávaní si v zásade s odstupom času už nič nepamätal, ale tvrdil, že si myslí, že jeho otec udrel mamu do hlavy, čo nebolo preukázané a v konečnom dôsledku nie je pravdivé. Z tohto dôvodu sme toho názoru, že nebolo preukázané spáchanie trestného činu vydierania v zmysle ust. § 189 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona, ako sa uvádza v obžalobe. Obžalovaný priznal, že používal vulgárne slová, keď je potrebné rozlišovať používanie týchto slov do momentu, keď sa tieto slová stávajú vyhrážaním. Oľutoval skutočnosť, že možno používal tieto vulgárne slová, a sám uviedol, že sa chce podrobiť liečeniu, resp. riešeniu problému s konzumáciou alkoholu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/54/2012 zo dňa 1.6.2012 zrušil a v celom rozsahu ma oslobodil spod obžaloby.“

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie obžalovaného N. U. nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, práva na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12, rovnosti strán - § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutky tak, ako sú tieto uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdených skutkov ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. a zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávanych skutkov práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku, týkajúce sa výroku o vine a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

K výroku o vine môže krajský súd len stručne dodať, že výpovede svedkov J. U., N. U., D. U. i H. T. vytvárajú taký silný usvedčujúci dôkazný stav, z ktorého nemožno vyvodiť iné, len to, že stíhané skutky sa stali a že ich spáchal obžalovaný N. U. práve tak, ako to je uvedené v skutkových vetách výrokovej časti rozsudku okresného súdu. Krajský súd nemá dôvod spochybňovať tvrdenia uvedených svedkov, pretože sú v dobrom súlade i so závermi znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie PhDr. X. R., ktorá konštatovala, že dispozície k fantazijnému spracovaniu a prezentovaniu údajov u J. U., N. U. a D. U. sa nepotvrdili a nepotvrdili sa ani sklony k vymýšľaniu. Ich schopnosť vnímania bola zachovaná. Krajský súd nezistil žiadny motív, ktorý by týchto svedkov viedol k tomu, aby obžalovaného krivo obvinili a napokon aby krivo vypovedali. Ich výpovede považuje za vierohodné a presvedčivé. Preto neexistuje

žiadna, ani tá najmenšia pochybnosť o tom, že by obžalovaný nekonal práve tak, ako je to uvedené vo výroku o vine.

Pokiaľ súd prvého stupňa uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 104 mesiacov a na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, aj v tejto časti rozhodol okresný súd správne a v súlade so zákonom. Trest bol obžalovanému ukladaný za použitia asperačnej zásady, a teda v sadzbe od 104 mesiacov do 160 mesiacov (8 rokov a 8 mesiacov až 13 rokov a 4 mesiace). Z uvedeného vyplýva, že obžalovanému bol uložený trest na spodnej hranici trestnej sadzby, a preto uloženie iného druhu trestu, resp. miernejšieho trestu odňatia slobody ani neprichádzalo do úvahy.

Okresný súd teda rozhodol správne vo výroku o treste a napokon je nutné konštatovať, že súd prvého stupňa nepochybil ani vo výroku o uložení ochranného opatrenia, pretože na uloženie ambulantnej ochrannej protialkolickej liečby obžalovanému boli splnené všetky zákonom predpokladané podmienky. S ohľadom na vyššie uvedené preto krajský súd zamietol odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.